

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Marií Švecovou ve věci

žalobkyně:

bytem

zastoupená advokátkou Mgr. Kristián Novák
se sídlem Nad vodovodem 25/3109, 100 00 Praha 10

proti

žalované:

bytem

o 10 746 Kč s příslušenstvím, rozsudkem pro uznání,

takto:

I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí částku ve výši **10 746 Kč**

spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 10 746 Kč počínaje od 1.10.2020 do zaplacení, a to na účet číslo: [REDACTED]

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na nákladech řízení částku ve výši **6 840 Kč**, a to k rukám právního zástupce žalobkyně, a to na účet č.: [REDACTED]

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, podanou elektronicky dne 14.10.2020, domáhala vůči žalované zaplacení částky ve výši 10 746 Kč a jako příslušenství pohledávky žádala zaplatit zákonný úrok z prodlení od 1.10.2020 ve výši 8,25 % ročně z částky 10 746 Kč do zaplacení. Argumentovala tak, že v období

od 1.5.2020 do 16.8.2020 byla nájemkyní bytu žalované č. 35 o velikosti 2 + kk s výměrou 50 m² umístěného na adrese: [REDAKCE]. Při uzavření nájemní smlouvy zaplatila žalované peněžitou jistotu ve výši 28 000 Kč, přičemž s poukazem na ukončení nájmu dohodou ke dni 16.8.2020 žádala od žalované vrátit zbytek jistoty ve výši 10 746 Kč, který dle jejího názoru žalovaná neoprávněně zadržuje. Dále uvedla, že k vrácení jí náležela původně částka ve výši 18 834 Kč, na kterou jí však žalovaná před podáním žaloby uhradila sumu ve výši 8 088 Kč, takže neuhradena zůstala dosud částka 10 746 Kč, kterou také žalovaná učinila předmětem řízení před soudem.

2. Žalovaná, již byla doručena žaloba a výzva k podání písemného vyjádření k uplatněnému nároku dne 28.12.2021, ve svém podání ze dne 13.1.2021 uvedla, že se rozhodla preferovat v daném případě hospodárnost řízení před vedením důkazně náročného a nákladného soudního řízení. Vůči soudu proto prohlásila, že žalovaný nárok uznává a že je srozuměna s tím, že bude muset žalobkyni uhradit též náhradu nákladů řízení, kdy při určení její výše by měl soud uvážit výši tarifní hodnoty rozhodné pro stanovení odměny právního zástupce žalobkyně. (viz č.l.: 17 a dále č.l.: 20-21).

3. Žalobkyně po seznámení s obsahem vyjádření žalované ve svém podání ze dne 9.3.2020 navrhla vydání rozsudku pro uznání, a to bez nařízení jednání s tím, že v případě nákladů řízení tyto žádá přiznat ve výši, jak jsou vyčísleny v žalobě. (viz podání na č.l.: 25-26).

4. Za výše uvedeného stavu věci soud postupoval podle ust. § 153a) odst. 1 zák.č. 99/1963 Sb., tj. občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), ve kterém je stanoveno, že uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, že soud rozhodne rozsudkem podle tohoto uznání. Uzná-li žalovaný nárok proti němu žalobou uplatněný jen zčásti, že soud rozhodne rozsudkem podle tohoto uznání, jen navrhne-li to žalobce. Dále vzal soud v úvahu též ust. § 153a) odst. 2 občanského soudního řádu, z jehož znění vyplývá, že rozsudek pro uznání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír podle § 99 odst. 1 a 2 o.s.ř.

5. Vzhledem k tomu, že podle ust. § 153a) odst. 4 občanského soudního řádu platí, že jen pro vydání rozsudku pro uznání nemusí být nařízeno jednání, vyhlásil soud rozsudek pro uznání bez nařízení jednání dne 17.3.2021 na základě uznávacího projevu vůle paní žalované ze dne 13.1.2021, která nárok proti ní v žalobě uplatněný zcela uznala, přičemž z hlediska předmětu řízení se jedná o věc, ve které by bylo možné uzavřít a schválit smír podle § 99 odst. 1 a 2 občanského soudního řádu, takže byly naplněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání stanovené v ust. § 153a) odst. 1 a 2 občanského soudního řádu. Výhrada paní žalované se týkala pouze nákladů řízení, které žalobkyně požadovala uhradit. V této souvislosti soud uvádí, že podle ust. § 151 odst. 1 občanského soudního řádu mu přísluší o povinnosti k náhradě nákladů řízení rozhodnout i bez návrhu v rozhodnutí, jímž se řízení končí. Takovým rozhodnutím je i rozsudek pro uznání. O náhradě nákladů řízení tedy soud rozhodne v konečném rozhodnutí ve věci z úřední povinnosti podle příslušných dopadajících ustanovení občanského soudního řádu.

6. V daném případě paní žalovaná uznala zcela uplatněný nárok na zaplacení částky 10 746 Kč a požadovaného zákonného úroku z prodlení, tedy celý předmět sporu. Důsledně tomu soud žalobě vydáním rozsudku pro uznání zcela vyhověl, když vzal v úvahu, že podle ust. § 2254 odst. 2 zák.č. 89/2012 Sb., tj. občanský zákoník (dále jen „zák.č. 89/2012 Sb.“), je pronajímatel povinen při skončení nájmu složenou jistotu nájemci vrátit; započte si přitom, co mu nájemce případně z nájmu dluží. V daném případě žalobkyně tvrdila, že ze složené jistoty 28 000 Kč jí měla žalovaná při skončení nájmu vrátit jistotu v zůstatkové výši 18 834 Kč. Avšak před podáním žaloby jí žalovaná uhradila jen částku 8 088 Kč, takže v rozsahu částky 10 746 Kč tato svou povinnost k vrácení jistoty ještě nesplnila. Nárok žalobkyně na zaplacení požadovaného zákonného úroku z prodlení má z hlediska práva oporu v ust. § 1968 ve spojení s ust. § 1970 zák.č. 89/2012 Sb.,

příčemž jeho výše vychází z ust. § 2 vl. nař.č. 351/2013 Sb. Žalobě tedy soud rozsudkem pro uznání zcela vyhověl. (viz výrok sub. I).

7. Jedná se o konečné rozhodnutí ve věci. Soud proto podle ust. § 151 odst. 1 občanského soudního řádu rozhodl též o náhradě nákladů řízení. Vycházel při tom z principu uvedeného v ust. § 142 odst. 1 občanského soudního řádu, že účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Dále soud přihlédl též k ust. § 142a) odst. 1 občanského soudního řádu, ze kterého vyplývá, že žalobce, který měl ve věci úspěch v řízení o splnění povinnosti, má právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému, jen jestliže žalovanému ve lhůtě nejméně 7 dnů před podáním návrhu na zahájení řízení zaslal na adresu pro doručování, případně na poslední známou adresu, výzvu k plnění. V daném případě měla v řízení plný úspěch paní žalobkyně. Má proto podle ust. § 142 odst. 1 občanského soudního řádu právo na náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti žalované, která úspěch ve věci neměla. Z předložené korespondence mezi žalobkyní, respektive právním zástupcem žalobkyně, a žalovanou vyplývá, že žalobkyně před podáním žaloby zaslala žalované v září 2020 tzv. předžalobní výzvu bez data s požadavkem na vrácení částky 18 825 Kč, na kterou žalovaná odpověděla dopisem ze dne 21.9.2021. Soud proto neměl důvod při rozhodování o náhradě nákladů řízení pochybovat o existenci tzv. předžalobní výzvy podle ust. § 142a) odst. 1 o.s.ř., i když ji žalobkyně k žalobě jako důkaz nepřipojila (viz výčet příloh k žalobě na č.l.: 1). Z obsahu listiny označené jako „Řádné vyúčtování za období od 30.4. – 12.8.2020 ze dne 11.9.2020“ adresovaného žalobkyni vyplývá, že žalovaná dospěla k závěru, že žalobkyni náleží k vrácení ze složené jistoty částka ve výši 8 088 Kč. Dále z obsahu této listiny vyplývá, že touto listinou reagovala žalovaná na písemný požadavek žalobkyně o vypravování a předložení řádného vyúčtování ze dne 1.9.2020, ve kterém však žalobkyně neuvedla žádnou konkrétní výslednou částku, kterou by žádala od žalované jako alikvótní část ze složené jistoty 28 000 Kč vrátit. Dopis žalobkyně z 1.9.2020 z hlediska svého obsahu představuje toliko reklamaci žalobkyně do Vyúčtování k nájemní smlouvě ze dne 26.8.2020 a rozhodně jej nelze považovat za upomínku či výzvu k zaplacení nějaké konkrétní částky (viz listinu z 11.9.2020, listinu z 1.9.2020 a dále listinu z 26.8.2020). Soud proto uzavřel, že před podáním žaloby - v předžalobní výzvě bez data – doručené žalované před datem 21.9.2020 - činila hodnota předmětu sporu částku 18 834 Kč bez příslušenství. Protože žalovaná zaplatila žalobkyni dne 30.9.2020 částku 8 088 Kč jako alikvótní část složené jistoty, činila hodnota předmětu řízení od 1.10.2020 částku 10 746 Kč bez příslušenství. Za náklady potřebné k účelnému uplatňování práva žalobkyně u soudu v daném případě soud považoval zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč. Dále k těmto nákladům náleží také odměna za právní zastoupení žalobkyně advokátem před soudem prvního stupně. Z ust. § 151 odst. 2 o.s.ř. vyplývá, že při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud určí výši odměny za zastupování advokátem, a to podle zvláštního právního předpisu, kterým je vyhl.č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „vyhl.č. 177/96 Sb.“). Z ust. § 8 odst. 1 vyhl.č. 177/96 Sb. vyplývá, že není-li stanoveno jinak, že se považuje za tarifní hodnotu výše peněžitého plnění nebo cena věci nebo práva v době započetí úkonu právní služby, jichž se právní služba týká; za cenu práva se považuje jak hodnota pohledávky, tak i dluhu. Při určení tarifní hodnoty se nepřihlíží k příslušenství, ledaže by bylo požadováno jako samostatný nárok. Z ust. § 6 odst. 1 vyhl.č. 177/96 Sb. vyplývá, že výše mimosmluvní odměny advokáta se stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a podle počtu úkonů právní služby, které advokát ve věci vykonal. Podle ust. § 7 odst. 1 vyhl.č. 177/96 Sb. se sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby určí z tarifní hodnoty podle bodů č. 1 až 7 tohoto ustanovení. Soud musí vzít též v úvahu, že v průběhu poskytování právní služby se může její předmět také měnit. Z časového hlediska je pro určení tarifní hodnoty podstatný okamžik započetí úkonu právní služby. Pokud právní pomoc pokračuje po delší dobu a neskončí jedním úkonem, určuje se tarifní hodnota pokaždé znovu, tzn. může být u každého dalšího úkonu právní služby odlišná. Otázku, co se považuje za úkon právní služby, je třeba vyložit v návaznosti na obsah ust. § 11 odst. 1, 2 a 3 vyhl.č. 177/96

Sb. Z ust. § 11 odst. 1 písm.a) vyhl.č. 177/96 Sb. vyplývá, že účtovatelným úkonem právní služby je převzetí a příprava zastoupení nebo obhajoby na základě smlouvy o poskytování právních služeb, přičemž za takový úkon náleží advokátovi odměna v plné výši. Dále z ust. § 11 odst. 1 písm.d) vyhl.č. 177/96 Sb. vyplývá, že účtovatelným úkonem právní služby je také písemné podání nebo návrh ve věci samé, výzva k plnění se základním skutkovým a právním rozbohem předcházející návrhu ve věci samé, přičemž i za takový úkon právní služby náleží advokátovi odměna v plné výši. V daném případě dle plné moci na č.l.: 5 převzal advokát pan Mgr. Kristián Novák zastoupení žalobkyně dne 30.8.2020. Jím koncipovaný dopis učiněný jménem žalobkyně vůči žalované dne 1.9.2020 s ohledem na jeho obsah – kdy se jedná o jakousi reklamaci či jakýsi sumář námitek žalobkyně proti vyúčtování nájmu provedeného žalobkyní dne 26.8.2020 bez jakéhokoliv právního hodnocení a bez jakékoliv výzvy k zaplacení – nelze podle názoru soudu považovat za účtovatelný úkon právní služby podle ust. § 11 odst. 1, 2 a 3 vyhl.č. 177/96 Sb. Pokud totiž žalobkyně s vyúčtováním žalované ze dne 26.8.2020 nesouhlasila, bylo její obranou - neplnit na tam uvedenou částku. Za účtovatelný úkon právní služby ve smyslu ust. § 11 odst. 1 písm.a) vyhl.č. 177/96 Sb. proto soud považoval převzetí a přípravu k zastoupení, přičemž nákladem potřebným k účelnému uplatnění práva žalobkyně byla odměna za zastoupení advokátem z tarifní hodnoty 18 834 Kč, která se vyprofilovala v měsíci září 2020 jako hodnota pohledávky žalobkyně za žalovanou před podáním žaloby a před dopisem žalované z 11.9.2020. Podle ust. § 7 bodu č. 5 ve spojení s ust. § 8 odst. 1 vyhl.č. 177/96 Sb. tak náleží zástupci žalobkyně za úkon převzetí a příprava k zastoupení odměna ve výši 1 860 Kč. Za úkon právní služby podle ust. § 11 odst. 1 písm.d) vyhl.č. 177/96 Sb. – tzv. předžalobní výzvy, která následovala po dopisu žalované z 11.9.2020, ve kterém žalovaná akceptovala požadavek žalobkyně na vrácení složené jistoty v rozsahu částky 8 088 Kč, považoval soud za náklad potřebný k účelnému uplatňování práva odměnu za právní zastoupení žalobkyně určenou z tarifní hodnoty 10 746 Kč, kterou žalovaná v jejím dopisu z 11.9.2020 neakceptovala jako částku, kterou by měla žalobkyni ze složené jistoty vrátit. Této tarifní hodnotě podle ust. § 7 bod č. 5 ve spojení s ust. § 8 odst. 1 vyhl.č. 177/96 Sb. odpovídá odměna ve výši 1 540 Kč. V době zahájení řízení, tedy podání žaloby – tj. dne 14.10.2020 – již činila výše pohledávky žalobkyně za žalovanou 10 746 Kč, takže za úkon právní služby podle ust. § 11 odst. 1 písm.d) vyhl.č. 177/96 Sb. – tj. návrh na zahájení řízení (žaloba) je nákladem potřebným k účelnému uplatnění práva odměna právního zástupce žalobkyně ve výši 1 540 Kč podle ust. § 7 bod č. 5 ve spojení s ust. § 8 odst. 1 vyhl.č. 177/96 Sb. Odměna za právní zastoupení žalobkyně advokátem před soudem prvního jako náklad potřebný k účelnému uplatnění práva ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. tedy představuje celkem částku 4 940 Kč. Tato částka byla zvýšena podle ust. § 13 odst. 3 vyhl.č. 177/96 Sb. o tři paušální náhrady po 300 Kč na náhradu tzv. hotových výdajů. Celkem tedy činila odměna za právní zastoupení žalobkyně advokátem před soudem prvního stupně částku ve výši 5 840 Kč. Právní zástupce žalobkyně neosvědčil, že by byl plátcem daně z přidané hodnoty. (srov. ust. § 137 odst. 3 písm.a) o.s.ř.). Po připočtení náhrady za zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč pak činí výše nákladů potřebných k účelnému uplatnění práva na straně paní žalobkyně částku ve výši 6 840 Kč. Důsledně tomuto závěru bylo proto žalované uloženo s poukazem na ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. , aby tato zaplatila žalobkyni na nákladech řízení částku ve výši 6 840 Kč, a to k rukám právního zástupce žalobkyně podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. , respektive na jeho účet uvedený v žalobě a dále v podání žalobkyně ze dne 9.3.2021 (viz č.l.: 27-28)./viz

výrok
sub.
II/.

8.Lhůta k plnění byla stanovena podle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř., a to v délce 15-ti dnů, s ohledem na omezenou úřední dobu peněžních ústavů za trvání nouzového stavu dle zák.č. 191/2020 Sb. (tj. tzv. lex Covid). Ve výroku pod bodem I tohoto rozhodnutí je uvedeno nové číslo účtu žalobkyně, na které tato žádá částku 10 746 Kč a zákonný úrok z prodlení zaplatit).

9.Tolik odůvodnění rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení. Odvolání do výroku ve věci samé lze podat pouze pro vady spočívající v tom, že nebyly splněny podmínky řízení, že rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přisedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát, případně že existují skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze se plnění domáhat soudním výkonem rozhodnutí, respektive exekutorskou exekucí.

Most 17. března 2021

JUDr. Marie Švecová
samosoudkyně